

Ünnepel a Román Népköztársaság

Augusztus 23. a testvéri román nép legnagyobb nemzeti ünnepe azóta, hogy tizenhat évvel ezelőtt ezen a napon tette meg az első nagy lépést a szabadsága, felszabadulása felé vezető úton.

1944 augusztus 23-án a Román Kommunista Párt által szervezett és vezetett népi felkelés megdöntötte Antonescu hírhedt fasiszta rendszerét. Románia kilépett a szovjetellenes háborús koalícióból, a hadsereg pedig a halálos ellenség, a hitleri fasizmus ellen fordította fegyvereit.

A román nép felkelése válságos helyzetbe hozta a Vörös Hadsereg által szorongatott német fasiszta hadtesteket, amelyek augusztus 24-re virradóra elkeseredett támadásokat istétek Bukarest ellen. A főváros munkásaiból kiállított alakulatok és hazafias őrségek, továbbá a forradalmi katonai bizottságok azonban visszaverték a németek támadásait és egész Bukarestet és környékét megtisztították a hitleri hordáktól. Egyidejűleg az ország más területein, többek között a ploesti tartományban, Dobrudzsában, Bánáthban és a Meros völgyében is eredményesen har-

coltak a román felkelő egységek, amelyek azután a szovjet hadsereg feltartóztatásánál előre törő csapataival egyesülve segítették elő Románia teljes felszabadulását.

A Vörös Hadsereg megsemmisítő harcainak eredményeként Románia úgyszólván napok alatt felszabadult a hitleri megszállók és a vaskardisták rémuralma alól, hogy azután az ország helyreállítása, majd újjáépítése kezdődjék meg. Gyors ütemben tüntették el a háború okozta pusztításokat s 1951-ben a román nép már első öt éves tervének megkezdéséhez láthatott hozzá, hogy megteremtse a fejlődés addig ismeretlen távlatait.

A második világháború és az 1944 aug. 23-a előtti Románia, valamint a Román Népköztársaság jelenlegi gazdasági, kulturális és szociális helyzetének összehasonlítása arról győzi meg a világot, hogy a román nép az elmúlt 16 esztendő alatt többet fejlődött, mint fennállása óta bármikor s hogy ilyen ütemű fejlődés csak a szocializmus építése révén, s összefogásban a testvéri szocialista országokkal valósítható meg.

Óriási ütemű fejlődés

A román nép 16 éves szabadsága alatt elért hatalmas teljesítményeit csak akkor tudjuk igazán értékelni, ha előrebocsátjuk, hogy a felszabadulás előtti Románia mind ipari, mind mezőgazdasági téren Európa egyik legmaradottabb országa volt.

A régi Romániában az ipari tőke 80 százaléka külföldi érdekltségek tulajdonában állt, a mezőgazdaságban pedig a nagybirtokrendszer volt az uralkodó.

A felszabadulás utáni két egy éves és két öt éves terv — a második öt éves tervet ebben az évben fejezi be a román nép — új arculatot adott a román gazdasági életnek. Ez megmutatkozik egyrészt abban, hogy

a második világháború előtt a román ipar csak 26 százalékát szolgáltatta a nemzeti jövedelemnek, de 1959-ben ez az arány már 80 százaléknál is több volt,

jelöl annak, hogy a román népi hatalom lényegében a népgazdaság szolgálatába állította az ország természeti kincseit, gazdasági adottságait. A nagyütemű fejlődésnek másik jellemzője, hogy a román ipar bármely ága napjainkban általában három hónap alatt termel annyit, mint azelőtt 1938-ban.

Különösen nagy ütemben fejlődik a Román Népköztársaságban a kőolaj- és a vegyipar.

A kőolajtermelésben a Román Népköztársaság második Európában és világ-

viszonylatban is vezető helyet foglal el.

Sok ázsiai és közép-, valamint dél-amerikai ország ma már

szágokban a kőolaj kitermelésénél.

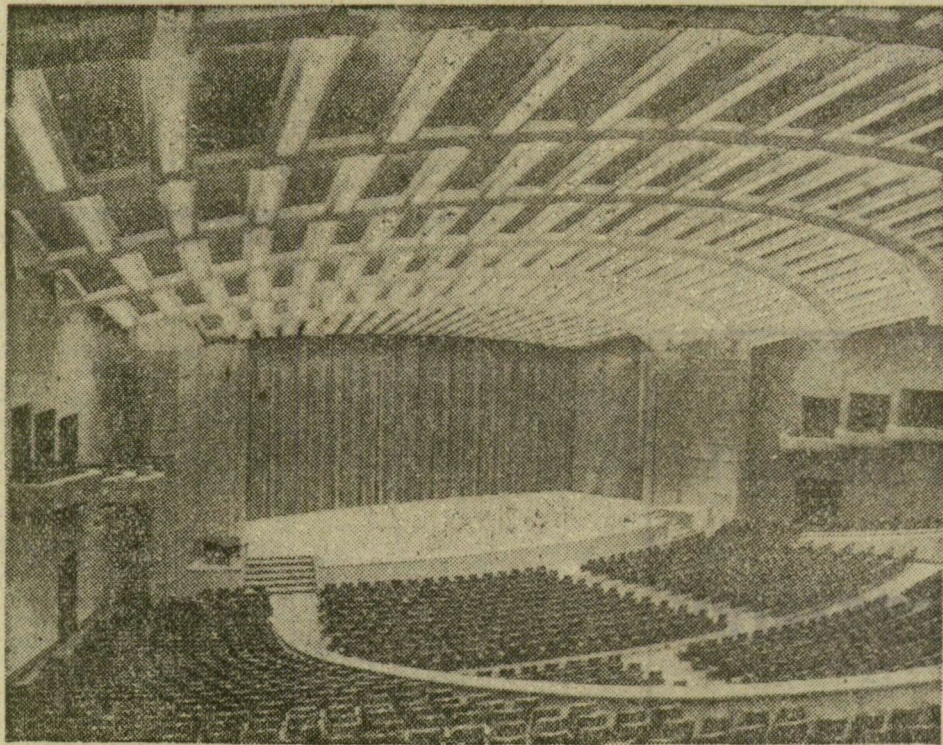
A Román Népköztársaság



A kőolajipari szakemberek százait képezi ki a bukaresti Kőolaj- és Földtani Főiskola. Képünkön a főiskola egyik előadója tanulmányaik befejezése előtt álló hallgatóikkal ismerteti egy kőolajkút fúróberendezését

a Román Népköztársaságtól egyike Európa legfejlettebb országának,

a román szakemberek egész s e fejlődés további nagy sora működik tanácsadó ütemét az új eredmények szakértőként ezekben az ország egész sora biztosítja.



Nemrégén készült el a Román Népköztársaság palotájának új kongresszusi terme Bukarestben. A hatalmas terem sok száz ember befogadására alkalmas. A világító testek újszerű elhelyezése, a legmodernebb berendezések, a falak érdekes kiképzése nagy hatást gyakorolnak a terembe lépőkre

Epilógus az ünnepi hetekhez

Alig 36 órával ezelőtt

hallgattak el a Szegedi Szabadtéri Játékok harsonái, véget értek az ünnepi hangulatú köznapok, amelyek egy hónapig az érdeklődés fókuszában tartották városunkat. A viszonylag rövid idő alatt azonban ismét nagyot gyarapodott Szeged jó híre: ezek és ezek zárták ideig is szívükbe kedves, szívélyes lakóit és impozáns épületeit egyaránt. A szabadtéri játékok, az ipari vásár, a Dél-alföldi Mezőgazdasági Kiállítás és Vásár, továbbá a többi járulékos rendezvény iránt olyan élénk volt az érdeklődés, hogy ennek alapján joggal remélhetjük: az 1961-es ünnepi hetek alkalmával már nemcsak az ország különböző részeiből és Európából, hanem más kontinensekről is tömegesen érkeznek majd hozzánk vendégek.

A számok minden szónál ekesebben beszélnek. Egy évvel ezelőtt nem egészen százezer látogató érkezett »a napfény városába« az ünnepi hetek alatt, most pedig — július 23-tól augusztus 21-ig — hozzávetőlegesen mintegy 150 ezer ember jött el körünkbe művelődni, szórakozni, magát jól érezni. Közülük körülbelül hatvanezeren 2—5 napig tartózkodtak városunkban, a többiek pedig különféle járművekkel, különvonatokkal, vagy magángépkocsikkal egy napra érkeztek hozzánk megnézni valamelyik szabadtéri előadást, illetve a két kiállítás valamelyikét. A külföldi vendégek száma ezerral több volt, mint egy évvel korábban és igen sok turista jött nyugati tőkés országokból is. Nagy-

résben ellátogattak Szegedre a párt és a kormány vezetői, akik elismeréssel nyilatkoztak a magasszintű szabadtéri előadásokról, a hozzáértéssel és jó ízléssel megrendezett ipari, illetve mezőgazdasági kiállításról, s hasznos tanácsokat adtak a város vezetőinek, a jövőre nézve pedig segítséget, támogatást helyeztek kérésükbe.

Azt szokták mondani, hogy a közvélemény a legjobb, leghitelesebb kritikus. Nos, a Beloiannisz téri hatalmas tribünön megjelent több mint 35 ezer főnyi nézősereg, továbbá a központi és a megyei sajtó képviselői egyöntetűen úgy nyilatkoztak: feledhetetlen élmény volt az a 3—4 óra, amelyet a Hunyadi László, a Csinom Palkó, a Jeanne d'Arc és Az ember tragédiája előadásain eltöltöttek.

A közönség különös dícsérettel szökött a szovjet balettagyűttesről, amely ebben az évben is hozzájárult a játékok hatalmas sikeréhez, növelte annak színvonalát és hozzájárult ahhoz, hogy Szeged neve ismert legyen az egész világon. Az ipari vásár százezer, s a mezőgazdasági kiállítás 110 ezer látogatója ugyancsak légedetten tért haza otthonába. Elmondották, milyen hasznos tapasztalatokat szereztek. A Heves megyei lap munkatársa például egész oldalas riportban számol be szegedi élményeiről, s lelkes hangon arra buzdítja olvasóit, hogy jövőre ők is feltétlenül látogassanak el a gyönyörű Tisza-parti városba, ne sajnálják az időt és a fáradságot. S a tapasztalatok arról tanúskodnak, hogy nem is kell nagy buzdítás. Aki megfordult az elmúlt hónap alatt Szegeden, azt visszahúzza ide a szíve. Levelek tömegei érkeztek a városi pártbizottsághoz, a tanácshoz és a Dél-Magyarország szerkesztőségéhez az ország legkülönbözőbb részéből. Íróik kifejezik elragadtatásukat a város iránt, megígérik, hogy minden esztendőben eljönnek körünkbe, s ugyanakkor értékes javaslatokat tesznek a város további szépítése érdekében.

Vendéglátó volt az elmúlt hetekben úgyszólván Szeged minden lakója. Nemcsak a pártbizottság és a tanács fogadott csaknem naponta delegációkat, hanem az üzemeknek, intézményeknek, sőt családoknak is megvolt

a maguk kedves vendége, méltó környezetben lehessen akik szívesen kalauzoltak megrendezni, szükség van a akár egész napot át is. Nem egyszerű előfordult, hogy a magyarul nem tudó külföldi vendégeknek önként ajánlotta fel idegenvezetői szolgálatait egyik-másik nyelvet tudó tanár, vagy diák. A vendégek kiszolgálására is igen sokan vállalkoztak. A szegedi éttermekben a hivatalos pincérek mellett fürge mozgású, előzékeny egyetemi hallgatók lésték a vendégek minden kívánságát. Önzetlennül, a város iránti szeretetből tették ezt, példát mutatva arra, hogy mások is tegyenek meg mindent, ha Szeged fejlesztéséről, felvirágztatásáról van szó. Ha voltak is kisebb-nagyobb kifogások a vendéglátás területén, ennek kizárólag az volt az oka, hogy a múlt évhez képest igen megnőtt az idegenforgalom. Bár még nem állnak rendelkezésre pontos adatok, annyit azonban máris megállapítottak az illetékes szervek, hogy összehasonlíthatatlanul több étel, ital fogyott el, mint egy évvel ezelőtt.

Sokat, nagyon sokat jelent Szeged városának a szabadtéri játékok és vele párhuzamosan az ipari kiállítások megrendezése. Egy korábbi hibás politikai koncepció következményeként évekig alig épült valamit ez a szép felkészű, nagy jövőjű város, az utóbbi két esztendő alatt azonban — mindenki tapasztalhatja — rohamléptekkel halad az építkezés, a különféle nagyösszegű beruházások szemlatoztatás alakítják át a város arculatát. Az állami gondoskodás azonban kevés. A lakosság minden rétegének támogatására, áldozatvállalására is szükség van, hogy jövőre, az 1961-es szabadtéri játékok idején még ünnepibb köntösben várhassa látogatóit városunk.

Nem elegendő csupán szép terveket készíteni, hanem azokat meg is kell valósítani. Aki nemcsak szavakkal, hanem tettekkel is támogatni kívánja a városépítészeti program megvalósítását, az már most megteheti az előkészületeket a munkához. Egy év múlva valószínűleg nem a Horváth Mihály utcában, hanem a Marx téren, az ideai mezőgazdasági kiállítás helyén rendezik meg az ipari kiállítást. Az illetékes szerveket az vezette erre a gondolatra, hogy ott tágasabb a hely, jól ki lehetne használni a Vasútforgalmi Technikum épületeit, mód és lehetőség nyílna szakmai előadások és bemutatók megrendezésére. Ezáltal növekednék a kiállítás látogatói, hiszen nemcsak a szakemberek számára jelentene bizonyos fokú továbbképzést, hanem a látogató közönség is foglalatot alkotna magának bizonyos gyártási folyamatokról és tudással gyarapodva térhetne haza. A szalmagyár és a konzervgyár például bemutatnák a háziasszonyoknak a hús- és zöldségfeldolgozás tartósításának módszereit, vagy más hasonló bemutatókra is sor kerülhetne. Ahhoz azonban, hogy egy még nagyobb szabású kiállítást

Nagy gondot okoz a város vezetőinek a szabadtéri játékok hatalmas nézőterének lebontása, illetve újrakezdeményeként évekig alig épült valamit ez a szép felkészű, nagy jövőjű város, az utóbbi két esztendő alatt azonban — mindenki tapasztalhatja — rohamléptekkel halad az építkezés, a különféle nagyösszegű beruházások szemlatoztatás alakítják át a város arculatát. Az állami gondoskodás azonban kevés. A lakosság minden rétegének támogatására, áldozatvállalására is szükség van, hogy jövőre, az 1961-es szabadtéri játékok idején még ünnepibb köntösben várhassa látogatóit városunk.

Vannak még nehézségeink. Kevés a szállodai férőhely, egyes külvárosi kerületek nem olyan impozánsak és virágosak, mint például a Sztálin sétány; sőt a nyitott szem egyéb fogyasztókosságot is megtehet. De az erőfeszítések folytak ezek megszüntetése érdekében, s egy-két éven belül bizonyosan eltűnnek a mai szépség-hibák. Minden azon múlik, hogy a lakosság mennyire teszi magáévá a város vezetőségének irányítását, programját a további városfejlesztést illetően, s mennyire érti meg, hogy a helyesléstük kiváló szép tervek csakis a közösség aktív támogatásával valósulhatnak meg.

NAGY ISTVÁN

Sütőipari szakemberek tanácskozása Budapesten

Az Élelmiszerügyi Minisztérium sütő- és tésztaipari részét. A megnyitón ott volt igazgatósága, valamint a dr. Dabronaki Gyula, az Élelmiszerügyi miniszter első helyettese is.

Dr. Dabronaki Gyula megnyitó szavai után Voláhefőn a budapesti 2. sz. Élelmiszeripari Tanulókola Nép köztársaság útja 100. számú épületében megkezdődtek a sütőipari napok kétnapos tanácskozásai. A Gyula mérnök a sütőipar tanácskozásán tanácsai ipari osztályvezetők, valamint a kenyérgyárak és sütőipari dődők a vita.